

tal, jeg tilhører, men af et Mindretal, som tidligere har spillet en stor Rolle i denne Sal. Han antydede endogsaa, at man ikke vilde komme videre henimod en Reform af denne Lov, førend der var langt færre tilbage af dette Mindretal. Den højtærede Minister antydede endogsaa, at det i Grunden maatte udryddes, inden der var Udsigt til at naa en Forbedring. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa, hvor vidt den højtærede Minister har Ret i dette sit Synspunkt. Men naar han appellerer til Flertallet her, er denne Appel kun glædelig for mig og mine Medforslagsstillere. Jeg tror, den højtærede Minister tager fejl, naar han mener, at Flertallet her ikke skulde være tilbøjeligt til at gaa i Retning af vort Lovforslag. Naar vi have forelagt det her, have vi netop sørget for at affatte det saaledes, at vi kunde have Haab om at vinde Tilslutning i hvert Fald i dette Ting. Vi have begrænset vore Krav. Vi kunde, som den ærede Ordfører begyndte med at antyde, have fremsat haardere principale Krav, men vi have resigneret derpaa, netop for at kunne have Haab om at vinde Tilslutning i det væsentlige i ethvert Tilfælde fra Flertallet i denne Sal. Det har derfor glædet mig, at der fra de to eneste Medlemmer af Flertallet her, som have talt, er fremkommet Udtalelser, som i alt væsentligt indeholde Tilslutning til Principperne og ogsaa til Detaillerne i vort Lovforslag. Navnlig udtalte ogsaa den første Taler i Torsdags, det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Kristiansen) paa alle væsentlige Punkter sin Tilslutning til vort Lovforslag. Jeg ser deri et Udtryk for, at Flertallet her i alt væsentlig staar paa det samme Standpunkt som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds, og et Varsel om, at den kommende Udvalgsbehandling vil sætte Frugt i et Lovforslag, som i det væsentlige stemmer med de Grundtræk, vi have trukket for dette Lovforslag.

Sagen er allerede tidligere rejst fra adskillige Medlemmer af Flertallet. Den 8de December 1894 forelagde saaledes det ærede Medlem for Fakse (A. Jensen) et Lovforslag, der paa væsentlige Punkter krævede saadanne Ændringer i den gældende Lov, som netop falde sammen med vore. Han krævede faste Understøttelser, nemlig 300 Kr. for et Ægtepar paa Landet, 200 Kr. for en enlig Mand, 150 Kr. for en enlig Kvinde og 50 Kr. yderligere for hver af disse Kategorier i Byerne. Endvidere krævede han, at Staten skulde yde de $\frac{3}{4}$ i Stedet for Halvdelen til Kom-

munerne, og endelig at tilbagebetalt Fattighjælp ingen Hindring skulde være for at oppebære Alderdomsunderstøttelsen. Sagen naaede ikke ud over dette Lovforslag; det var stillet af et Medlem af det nuværende Flertal. Disse 3 Hovedpunkter falde jo i mangt og meget sammen med det af os indbragte.

Sagen blev atter senere rejst den 9de Oktober 1896 af 9 Medlemmer, der alle tilhørte Flertallet, og hvoraf 7 stadig ere Medlemmer af dette Ting og tilhøre Venstreformpartiet. Dette var kun et lille Forslag, men den ærede Ordfører; saa vidt jeg husker Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) motiverede det netop med, at man herved vilde rejse hele Spørgsmaalet og tilvejebringe en Statistik, som kunde danne Grundlaget for Ændringer i den gældende Alderdomslov. Det Forslag, som altsaa 7 Medlemmer af det nuværende Flertal, den Gang indbragte, havde den Bestemmelse, som ogsaa findes i vort, at tilbagebetalt Fattighjælp ikke skulde være til Hinder for Alderdomsunderstøttelsen. Men den ærede Ordfører sagde, at der ogsaa vare andre og væsentlige Punkter, hvor man ønskede Ændringer i den gældende Lov. Blandt andet udtalte han sig bestemt for faste Takster — ligesom det ærede Medlem for Fakse — og ønskede, at man skulde komme bort fra den Uretfærdighed i den nuværende Lov, at en fraskilt eller frasepareret Hustru kommer til at lide for den Fattighjælp, hendes Mand har modtaget, idet hun ikke kan faa Alderdomsunderstøttelse. Paa disse 3 Punkter: de fraskilte og fraseparerede Hustruers Ret, de faste Takster og tilbagebetalt Fattighjælp, gaa de 7 Medlemmers Forslag i samme Retning som vort. Den højtærede Indenrigsminister vil altsaa se, at der fra Flertallets Side er fremkommet Ønsker og Udtalelser, der netop falde sammen med eller i alt Fald gaa i samme Retning som vort Forslag, om end vi paa adskillige Punkter ere gaede videre. De 7 Medlemmers Forslag fremkaldte ogsaa en god Statistik, som, hvad der end er indvendt imod den fra den sidste Taler, dog viser, at Alderdomsloven ikke har paaført Landkommunerne flere Udgifter, men derimod Bykommunerne og særlig Københavns Kommune betydelig flere. Landkommunerne have altsaa ikke lidt nogen væsentlig økonomisk Skade ved Loven. I den Beretning, der fremkom fra Udvalget den 31te Maj 1897, hed det, at man ikke vilde gaa videre i Øjeblikket. Man havde nu en Statistik for Virkningen